

Olv.: Iz 56,1.6-7 – Róm 11,13-15.29-32 – Mt 15,21-28

A kánaáni asszony

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Nagy életerővel szólt ez az ének, pedig nagyon kevesen vagyunk. A nyárhoz ez hozzátartozik, de lehet, hogy a kereszténységünkhöz is hozzátartozik ez, mert egyre fogyunk. Egyre kevesebben tartják fontosnak, hogy Istenhez szálljon a dicsérő ima, hogy az életünk kérdéseinek megoldásában Istenre is számítsunk. Ezen a mai reggelen mi kevesek azért vagyunk itt, mert mi Istennel szövetségben gondoljuk el az életünket. Kérjük Isten segítségét, hogy a hivatásunkat, a küldetésünket tudatosítsuk. *A keresztényeknek, az Egyháznak küldetése van ebben a világban.* Kérdés, hogy képes-e teljesíteni küldetését? Az Egyház mi vagyunk.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

A mai találkozás élményének üzenete.

Nem egyszerű a mai evangélium üzenetét megérteni. Nem könnyű úgy közel engedni szívünkhöz ennek a találkozásnak élményét, hogy az üzenete eljusson hozzánk. Így tudnám röviden megfogalmazni, legalább egy mondattal sejtetni, mire akar bennünket az Írás tanítani:

Mi és a többiek!

Lehet, hogy már ezt hallva is az ember elkezd tiltakozni: Mi az, hogy mi és a többiek? Kiről van szó? Kikről van szó? Ennek az evangéliumi történetnek kapcsán a zsidókról van szó és a nem zsidókról. Jézusról van szó és minden emberről. Rólunk van szó, az Egyházhhoz tartozó hívekről és a többiekről. Lehet, hogy ez a megfogalmazás máris érintette szívünket, mert Isten nem a zsidóké. Jézus Krisztus Istene mindenkié.

Az Egyház által hirdetett Isten minden emberé.

Az emberek üdvösségéről van szó.

Azért izgalmas ez a kérdés, mert az emberekről van szó, az emberek üdvösségéről van szó. A mi mindennapjainkban az üdvösség azt jelenti, hogy az ember látja értelmét az életének. Rengeteg ember problémázik ezen: miért élek, mi értelme van az egésznek? Túlvilág, örök élet, erről a legtöbb ember nem is gondolkodik. *Jézus Krisztusnak az volt a küldetése, hogy Isten üzenetét minden emberhez elhozza.* Az Egyháznak, a keresztényeknek, a hívőknek is az a küldetése, hogy Isten üzenetét minél több emberrel megismertesse. Ha ezt tudatosítjuk magunkban, akkor érdemes ezen elgondolkodni: Mi és a többiek!

Isten megvigasztalja az embert.

Az ószövetségi próféták, Jézus Krisztus maga is és az Egyház központi gondolatként is azt hangsúlyozta: Isten megvigasztalja az embert. „Végtelen az ember vigasztalansága.”- mondja az egyik filozófus, vagy inkább lelki író. *Az ember megvigasztalása központi kérdés.* A latin szó nagyon sokat kifejez. A vigasztalás latinul: konszoláció. Az ószövetségi Szentírás latin

fordításában olvasható: „Vigasztald meg a te népedet, Uram!” A konszoláció szóban rejtőzködik a szolocium szó, magyarul: megoldani.

Az ember vigasztalása azt jelenti, hogy megoldódnak a kérdései.

Isten vigasztalása ebből a szempontból fontos. Így van-e jelen Isten a világban? Általunk ez az Isten jelenik-e meg ebben a világban, aki az ember problémáit meg tudja oldani? A vigasztalás a szentírás-magyarázók szerint: az isteni norma, ez az Istenre jellemző. Lefordítva a mi gondolataink világára: a vigasztalás az irgalmasság.

A hitetlen Európa jövője.

Európa kérdéseivel foglalkozó politikusok közül Románó Bródi, aki szabadgondolkodó mondotta: „Ha Európa komolyan gondolja a jövőjét, akkor ki kell békülnie az Istennel és vissza kell találnia Krisztushoz.” A kritikus Hans Küng, ez a vak német pap professzor azt mondja: „Az emberiség békéje teljes egészében összefügg azzal, hogy kibékül-e az Istennel, kibékül-e a kereszténységgel, kibékül-e egyáltalán a vallással.” Itt elsősorban Európára és a keresztény hatásra létrejött világra gondol. Európában mekkora gondot jelent egy másíkfajta gondolkodás megjelenése, főleg a muszlimok gondolkodása és jelenléte. Az istentelenné vált Európának mondják a muszlimok: „Mit akartok?” Először is ők szülnek és azé a világ, aki beleszüli az életet. Azt mondják: „Ti nem imádkoztok, mi imádkozunk. Ti nem hiszték az Istenben, mi meg hisztünk az Istenben.” Mennek a csatározások ilyen fundamentalizmusról, meg olyan fundamentalizmusról, mondják a nagy szavakat....

Mi és a többiek. A kánaáni asszony története.

Mi és a többiek! Elfogadható-e ez? Jézus azt mondja ennek az asszonynak: „A kutyáknak nem lehet odaadni az eledelt.” Igazságokról beszél Jézus. A judaizmusban a pogányokat, a nem zsidókat kutyáknak mondták. Ezt átvette a komoly gondolkodás is. Döbbenetes az asszony reagálása Jézus szavaira. Ezen nem akadt fönn. A történet befejezése: „Nagy a te hited asszony.” - mondja Jézus egy pogánynak, annak az asszonynak, akit kutyának tartottak a hívő zsidók. Itt valójában Jézus tiltakozik ez ellen a gondolkodás ellen. Nagy a te hited. Egy másik összefüggést is lehet látni. Ez az asszony a lánya miatt megy Jézushoz, aki beteg, epilepsziás. Az ókori felfogás szerint az ördög szállta meg. Jézus válasza erről szól, hogy ti pogányok nem tudtok mit kezdeni az ördög hatalmával. Megszáll benneteket és Isten nem szól bele az életetekbe. Az ördög uralkodik rajtatok, mint ezen a lányon.

***Ezzel az ördögi hatalommal csak egy erő szállhat szembe: a hit, semmi más.
„Nagy a te hited asszony.”***

Jézus ezen a vidéken, Tírusz és Szidon vidékén járt, ahol csak pogányok éltek. Nincsenek hívő zsidók. Kifejezi ezzel, hogy igen is, a pogányok is az Isten gyermekei, ők is várhatják az Isten vigasztalását. Nekünk, keresztényeknek ma igen komolyan el kell azon gondolkodni, képesek vagyunk-e közvetíteni a többi embernek az Isten vigasztalását? Nem szavakkal, hanem ebben az istentelen világban úgy tudunk-e az emberekkel kapcsolatot teremteni, hogy általunk a vigasztaló Isten van jelen.

Mi és a többiek. Az irgalmas szamaritánus története.

Gondoljunk az irgalmas szamaritánus történetére. Ez a világ, amelyben élünk, a rablók világa, ahol az emberek egymásnak nem testvérei, hanem kirablói. Aztán magukra hagyják őket, úgy ahogy azt a szerencsétlen embert, akit a rablók kifosztotta, félholtra verték, aztán otthagyták. Mentek tovább, talán vártak a másik jöttére, akit megint kifoszthatnak.

***A kérdés az, hogy egy ilyen világban
mi a szamaritánusi lelkületet meg tudjuk-e jeleníteni?***

Nem lehet a keresztény üzenetet templomok falai közé bezárni. Én mondom az üzenetet. Önök továbbviszik, megjelenítik? Ha nem, akkor teljesen fölösleges egy szót is szólni. Ilyen világban élünk mi és a többiek. Mi, akik magunkat hívőnek tartjuk, a világ pedig ilyen.

Mi és a többiek. A tékozló fiú története.

Egy olyan világban élünk, ahol a fiaknak nem tetszik az otthon légköre. Otthagyják. Nem biztos, hogy azért, mert felnőttek és új világot szeretnének építeni, hanem egyszerűen nyűgös nekik az otthon, szűkös nekik az otthon. Aztán, ha azt az utat járják, amit a tékozló fiú, akkor képesek vagyunk-e ezzel a helyzettel szembesülni? Magyarország is eljutott oda, hogy a gyerekek 30%-a nem házasságból születik. A családban élő gyerekek 60%-a csonkacsaládban él. Ez merénylet az élet ellen. Ebben a helyzetben hallatja-e hangját a kereszténység? Mi és a többiek. Tudunk-e nekik valamit mondani?

***Legalább tudunk-e úgy feléjük tekinteni,
ahogy a tékozló fiú Apja tekint az elcsavargó fia felé és várja. Nem könnyű.***

Mi és a többiek. A jobb lator története.

Számtalan evangéliumi történet van, amin nagyon el kell gondolkodni. Mi és a többiek. Mit tudunk képviselni? A jobb lator története, aki egész életét úgy élte le, ahogy. Amikor mondja lázadó társának: „Mi legalább megérdemljük azt, amit kaptunk, de ez a szegény itt középen Felfeszített, ez semmi rosszat nem tett.” Akkor odafordul Jézushoz ez a lator és azt mondja: „Emlékezzél meg Uram rólam országodban.” „Még ma Velem leszel a paradicsomban.” Egy ilyen világban élünk, ahol az emberek egész életüket Isten nélkül tervezik. Tudomásul vesszük-e azt, hogy az emberek életében bármely pillanat lehet olyan, amikor kicsordul belőlük, hogy jaj, hogy is élek? Mi van velem? Hol vagyok?

***Meg tudjuk-e jeleníteni akkor Jézust úgy,
ahogy Jézus mondta ennek a latornak: „Még ma Velem leszel a paradicsomban.”***

Mi és a többiek!

Isten nem a zsidóké. Isten nem Jézus Istene.

Isten nem a keresztények Istene. Isten mindenkié.

Azt várja tőlünk, hogy mi meg tudjuk jeleníteni azt az Istent, aki vigasztal.

A vigasztalás az emberek életének problémáira valamilyenfajta megoldás.

Isten segítsen bennünket, hogy a bárhogyan kirabolt emberek

találjanak bennünk irgalmas szamaritánusra.

A család kereteit szétszaggatott világ szeretetet kolduló emberei

találjanak bennünk olyan valakikre,

akik mindig készek találkozni ezekkel az emberekkel.

Az Isten nélkül élő emberek, Isten nélkül életüket tervező emberek

bennünk Jézus követőivel találkozzanak, akik mindenkit elfogadnak.

Ez a küldetésünk.

Akkor nem mi és a többiek, hanem Isten és mi mindannyian.

+ A M E N +